

[Ministeren for Grønland]

det – foreslås det i lovforslaget, at alle det offentliges krav på betaling af el, vand, varme og renovation skal kunne inddrives ved tilbageholdelse i løn og andre udbetalinger.

Herudover foreslås i lovforslaget foretaget en tydeliggørelse af bestemmelsen om inddrivelse af underholdsbidrag.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt nærmere henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov nr. 150 af 7. maj 1937 om gennemførelse af den internationale konvention af 25. august 1924 om konnossementer.

(Lovforslag nr. L 22).

Lovforslaget er et resultat af det nordiske sølovssamarbejde, der kontinuerligt foregår mellem de nordiske lande. Der er nu blandt de nordiske lande og mellem medlemmerne, der repræsenterer alle berørte søfartsinteresser, i de enkelte landes sølovsudvalg bred enighed om at foreslå denne lov ophævet.

Den internationale konvention fra 1924 om konnossementer, der er grundlaget for den lov, der nu foreslås ophævet, blev ændret ved en tillægsprotokol i 1968. Konnossementskonventionen og den tilhørende 1968-protokol blev indarbejdet i søloven ved lov nr. 294 af 23. maj 1973. Når man valgte dengang i en overgangsperiode fortsat at lade konnossementsloven fra 1924 gælde, skyldtes det dels, at Finland afstod fra at ratificere tillægsprotokollen fra 1968 og derfor kun var bundet internationalt af 1924-konnossementskonventionen, dels en frygt for, at andre lande, der ikke ratificerede 1968-tillægsprotokollen til konventionen, kunne føle sig frit stillet med hensyn til at fastsætte andre og for skandinaviske redere mere belastende regler end 1924-konventionens.

Finland har nu besluttet sig til at ratificere 1968-protokollen, og frygten for reaktionen fra andre lande, der ikke har ratificeret 1968-protokollen, har vist sig ubegrundet. Samtidig har erfaringerne siden lovændringen i 1973 vist, at en ophævelse af loven fra

1937, der er en forudsætning for ophævelsen af konnossementskonventionen fra 1924, vil medføre en betydelig forenkling af retssystemet.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Lovforslag nr. L 23).

Handelsflådens Velfærdsråd har siden sin oprettelse i 1948 været finansieret igennem en ikke-dyrtidsreguleret afgift, der oprindeligt udgjorde 8 øre pr. dag pr. søfarende, hvoraf staten udredede 4 øre pr. dag pr. søfarende og den søfarende og rederen hver 2 øre pr. dag. Afgiften er senere blevet forhøjet i 1958, 1964, 1971, 1977 og har senest været fastsat til 80 øre pr. dag med samme procentvise fordeling mellem statskassen, de søfarende og rederne. Afgiften indbragte i 1982 3,2 mill. kr.

Velfærdsrådets driftsregnskab udviste overskud fra den senest gennemførte afgiftsforhøjelse i 1977 til udgangen af 1980. I årene 1981–82 har Velfærdsrådet alene været i stand til at opretholde sin hidtidige virksomhed ved hjælp af de gennem tidligere perioder opsparede reserver, men fra efteråret 1982 har det været nødvendigt at nedskære Velfærdsrådets aktivitetsniveau med ca. 30 pct.

Disse væsentlige nedskæringer har været meget mærkbare for de søfarende. Jeg vil ikke finde en yderligere reduktion rimelig, og lovforslaget tager sigte på at fastholde 1983-aktivitetsniveauet.

Blandt Velfærdsrådets opgaver kan nævnes, at rådet driver 2 velfærdsstationer i udlandet, nemlig i Rotterdam og indtil 1. april 1984 i Singapore, og at man gennem økonomisk støtte er medvirkende til, at der i en række indenlandske og udenlandske havne tilbydes velfærdsservice for danske søfarende. Gennem rådets kontor i København har man opbygget en velfærdstjeneste for de søfarende med vægt især på udsendelse til skibene af aviser, bytning af biblioteksbøger, vandreboøger og film, udsendelse af video-

[Industriministeren]

bånd samt tilrettelæggelse af idrætskonkurrencer, undervisning og hobbyarbejde.

De søfarendes organisationer har givet tilslutning til den foreslåede forhøjelse af de søfarendes andel af afgiften, idet man dog mener, at udgifter af denne art bør finansieres over skatterne. Også rederernes organisationer er af den opfattelse, at der er tale om en samfundsopgave, men har tilkendegivet at kunne acceptere en mindre forhøjelse.

Da industriministeriet må lægge vægt på en videreførelse af rådets arbejde, foreslås afgiften forhøjet fra 80 øre pr. dag til 120 øre pr. dag, således at afgiften udredes med 60 øre af staten, 30 øre af den søfarende og 30 øre af rederen.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om skole-skibsafgift.

(Lovforslag nr. L 24).

Den gældende lov udløber med udgangen af 1983 og foreslås forlænget uændret i endnu 4 år til udgangen af 1987.

Siden 1972 har skoleskibet »Danmark«s sejlplan været tilrettelagt således, at der årligt gennemføres 2 togter, hvert af 5 måneders varighed, ét om efteråret for søfartsskoleelever og ét om foråret for navigationselever, som allerede har gennemgået søfartsskoleuddannelsen. Der er en meget stor interesse for at deltage i disse togter, som altid er fuldt belagte.

Efter revisionen i 1958 af lovgivningen om uddannelse af navigatorer er der ikke mere noget krav om sejskibsfart som betingelse for erhvervelse af sønæringsbevis som styrmand, men som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, lægger rederiforeningerne vægt på, at muligheden for denne uddannelse opretholdes som et led i den samlede navigatøruddannelse. Rederierhvervet finder det ikke rimeligt, at man skal deltage i finansieringen af skoleskibet, når udgifterne ved andre uddannelsessystemer afholdes af staten.

Når denne uddannelse ikke kræves ifølge lovgivningen, finder jeg det dog ikke urime-

ligt, at erhvervet også bidrager til dækning af den del af skoleskibets driftsudgifter, der vedrører uddannelsen af navigationselever.

Det samlede afgiftsprovener i de kommende år må forventes at vise en faldende tendens, idet en betydelig del af den danske tonnage på grund af skibsfartskrisen er oplagt og derfor ikke betaler afgift. Jeg har dog ikke fundet det rigtigt at foreslå afgiften forhøjet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Lykketoft (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat.

(Lovforslag nr. L 26).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Erling Olsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af boligbyggeriet, byfornyelsen og beboerdemokratiet.

(Beslutningsforslag nr. B 2).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 1 medlem til ligningsrådet:

Formanden:

I skrivelse af 6. juli 1983 anmoder ministeren for skatter og afgifter om, at der må blive foretaget valg af et nyt medlem til ligningsrådet for den resterende del af funktionsperioden indtil den 31. maj 1986 i stedet for Mogens Glistrup, der af ministeriet er afskediget som medlem af ligningsrådet.

Til nyt medlem af ligningsrådet har vedkommende gruppe udpeget medlem af folketinget Ove Jensen (FP).

Den pågældende er herefter valgt.